

**Synpunkter på
förberedelsen i målet**
2007-12-13

Attunda tingsrätt
Kansli Sollentuna
Box 940
191 29 Sollentuna

Att: Rådman Hedström
Kopia till Justitiekanslern

Mål T 3798-07, Thomas Allgén och Teet Härm ./.. Staten angående skadestånd

Ombud för kändandena: Professor Anders Agell,
Övre Slottsgatan 8 A, 753 10 Uppsala

Ombud för Staten och JK: Hovrättsassessorn Magnus Hermansson,
Box 2308, 103 17 Stockholm

1. Härmed återkallar jag för läkarnas räkning det muntliga yrkandet under den muntliga förberedelsen 7/12, att målet enligt RB 42:18 st. 1 p. 5 skall avgöras av den sittande domaren ensam. Visserligen kvarstår vårt förtroende för domaren oförändrat. Vi befarar emellertid att ett avgörande av en ensam domare inte kan få tillräckligt genomslag i det svenska samhället för sanningen, d.v.s. att Thomas Allgén och Teet Härm måste anses vara helt oskyldiga till såväl likstyckning som mord.

2. I fredags omtalade jag inför tingsrätten att en presskonferens planerades av kändandesidan som motvikt till JK:s olika uttalanden i massmedia. När det kom till kritan orkade varken Thomas Allgén eller Teet Härm vidhålla sin vilja att medverka.

3. Det förekommer f.n. många inlägg på "bloggar" i vilka det tas för givet att läkarna är likstyckare, sannolikt mördare, vilka nu vill ha skadestånd. Det verkar som om det ännu en gång är fråga om en kampanj riktad emot att läkarna skall få upprättelse, nu med den nya teknikens hjälp för informationsspridning i stor skala. Också detta förhållande gör att jag som ombud vill få ett slut på rättegången på ett sådant sätt som stödjer social upprättelse för Allgén och Härm.

4. Läkarnas sociala upprättelse försvåras också av JK:s agerande inte bara i utan även vid sidan av rättegången. Samtidigt som JK:s ombud hovrättsassessorn Magnus Hermansson under den muntliga förberedelsen bestritt vartenda påstående för läkarnas räkning, har Justitiekanslern personligen på kvällen under en av dessa tre dagar debatterat i tv med författaren Per Lindeberg. Särskilt anmärkningsvärda var JK:s svar på 50 "tittarfrågor" under "chattande" efter programmet. En

sammanställning av frågor och svar som angick styckmordsfallet bifogas här ([bilaga 1](#)).

Enligt Justitiekanslerns svar under chattandet är allting osäkert och allting möjligt i styckmordsfallet, och han vet inte säkert hur någonting förhåller sig. Fantastiskt är JK:s omdöme att han efter läsning av Lindebergs bok trodde att läkarna var oskyldiga, men efter läsning av Borgnäs bok att de är skyldiga. Justitiekanslern borde inte ha glömt bort att jag både i resningsmålet 2003-04 och efteråt (se ”dossiern” och ”Anatomin”) samt nu i skadeståndsmålet klarlagt att tv-journalisten Lars Borgnäs ´ ägnat sig åt uppenbart oriktiga spekulationer bl.a. för att utmåla Teet Härm som mördare av sin hustru 1982 och dessutom trolig seriemördare.

Märkligt är också att JK, under pågående rättegång och som ombud för den ena parten, inför svenska folket hänför sig till böcker som inte är processmaterial.

Genom assessor Hermanssons insatser under förberedelsen och JK:s egna svar till tv-tittarna förmedlar Kanslerns olika signaler en falsk verklighetsuppfattning i domstolen och fullkomlig oklarhet enligt chattandet.

5. Andra sakliga felbedömningar har JK gjort genom sina upprepade förslag, att jag i läkarnas intresse borde överlåta uppgiften att företräda dem inför domstolen till en advokat med processvana samt att, om jag trädde åt sidan, staten skulle kunna avstå från invändningen om preskription.

JK har naturligtvis inte att göra med läkarnas val av ombud särskilt inte genom försök att bestämma vad som är i deras intresse.

Om JK:s syfte verkligen skulle vara att han vill medverka till omprövning av läkarnas skuld (de borde ”få en chans” att söka rentvå sig) är det enkelt för staten att *antingen* medge att läkarna felaktigt blivit utpekade som likstyckare *eller* att överlåta den frågan till tingsrättens bedömning. JK:s föregivna välvilja mot läkarna skulle sålunda lätt kunna manifesteras utan att det alls är nödvändigt att angripa mina insatser som ombud. JK:s framförda tankegång om min olämplighet lider av brist på logik.

6. Jag bifogar här mitt pressmeddelande den 23 september 2003 (här [bilaga 2](#)), d.v.s. den dag för över fyra år sedan då jag till Regeringsrätten ingav resningsansökan mot kammarrättens dom 1991. I överensstämmelse med vad som framgår av pressmeddelandet borde Regeringsrätten ha beviljat resning. Indirekt har Regeringsrättens dåvarande ordförande Hans Ragnemalm erkänt riktigheten av detta, nämligen i en artikel i Förvaltningsrättslig tidskrift 2006 som jag omtalat i stämningansökan s. 18 not 15. (Se om Regeringsrättens beslut närmare Agell, Anatomin av en häxprocess, särskilt s. 12-21.)

7. I resningsärendet smulade jag sönder all åberopad bevisning mot läkarna genom att gå ”baklänges” från de påstådda bevisen till polisprotokoll och annat som visade hur ”bevis” utan värde kommit att godtas. I stämningansökan i

detta skadeståndsmål har jag gått ”framlänges” genom att studera förundersökningen 1984-87 och hela det efterföljande rättsliga händelseförloppet därefter fram till och med 2005.

Detta har inte bara gjort övertydligt vad som klarlagts i resningsansökan, d.v.s. att det saknas varje bevis av något som helst värde mot någon av läkarna.

Dessutom har det preciserats att staten bär skadeståndsansvar för en mycket lång serie av s.k. kumulerade fel, ett för övrigt ganska självklart förhållande vid en så fruktansvärd serie av felbedömningar som Thomas Allgén och Teet Härm blivit utsatta för.

8. Med tanke på processläget bör det vara dags för staten att medge skadeståndstalan på grundval av handlingarna och vad som förekommit under den muntliga förberedelsen.

Att Justitiekanslern försvarar staten in absurdum är förödande för rättsstaten liksom för JK personligen. Trots sin besvärliga dubbelroll bör JK medverka till, inte motarbeta, såväl återupprättelse för läkarna som återupprättande av rättsstaten och dess anseende.

Anders Agell